

TEKSTY PRZYJĘTE

P8_TA(2015)0007**Pakistan, w szczególności następstwa ataku na szkołę w Peszawarze****Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2015 r. w sprawie Pakistanu, w szczególności sytuacji po ataku na szkołę w Peszawarze (2015/2515(RSP))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Pakistanu, w szczególności z dni: 27 listopada 2014 r.¹, 17 kwietnia 2014 r.², 10 października 2013 r.³ i 7 lutego 2013 r.⁴,
- uwzględniając oświadczenia przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2014 r. oraz przewodniczących Podkomisji Praw Człowieka i Delegacji do spraw stosunków z państwami Azji Południowej z dnia 17 grudnia 2014 r.,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa (wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel) w sprawie ataku na szkołę w Peszawarze (Pakistan) z dnia 16 grudnia 2014 r., oświadczenie delegatury UE w Pakistanie z dnia 24 grudnia 2014 r. w sprawie wznowienia egzekucji w tym kraju oraz oświadczenie prasowe nt. wizyty specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka z dnia 29 października 2014 r.,
- uwzględniając oświadczenie laureatki Pokojowej Nagrody Nobla i Nagrody im. Sacharowa Malali Yousafzai z dnia 16 grudnia 2014 r.,
- uwzględniając umowę o współpracy między Pakistanem i UE, pięcioletni plan zaangażowania, dialog strategiczny UE-Pakistan i system preferencji handlowych GSP+,
- uwzględniając oświadczenie Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka z dnia 16 grudnia 2014 r. i oświadczenie Komitetu Praw Dziecka ONZ z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie ataku terrorystycznego na szkołę w Peszawarze,

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0064.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0460.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0422.

⁴ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0060.

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka z 1989 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 listopada 2009 r. w sprawie wolności wyznania i przekonań, w których Rada podkreśla strategiczne znaczenie tej wolności i zwalczania nietolerancji religijnej,
 - uwzględniając sprawozdanie poświęcone ochronie edukacji w sytuacjach nadzwyczajnych przedłożone Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ w dniu 5 sierpnia 2011 r. przez specjalnego sprawozdawcę ONZ ds. prawa do edukacji,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie roli Pakistanu w regionie i jego stosunków politycznych z UE¹,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., którego stroną jest Pakistan,
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 16 grudnia 2014 r. siedmiu uzbrojonych napastników dokonało ataku na prowadzoną przez armię szkołę publiczną w Peszawarze – otoczoną z trzech stron przez Terytorium Plemienne Administrowane Federalnie (FATA) – zabijając ponad 140 osób, w tym 134 dzieci, i raniąc niemal tyle samo innych osób;
 - B. mając na uwadze, że atak ten wstrząsnął nie tylko Pakistanem, ale i społecznością międzynarodową, jako najokrutniejszy akt terrorystyczny w historii Pakistanu, a jego przerażający charakter spotęgował fakt, że odzyskanie kontroli nad szkołą zabrało siłom zbrojnym osiem godzin; mając na uwadze, że w tym czasie na wielu uczniach i pracownikach szkoły przeprowadzono egzekucję, wielu osobom zadano rany, a ci, którzy przeżyli tę gehennę, nadal pozostają w głębokim szoku;
 - C. mając na uwadze, że Malala Yousafzai, najmłodsza laureatka Pokojowej Nagrody Nobla i Nagrody im. Sacharowa, została postrzelona w głowę przez uzbrojonych talibów w październiku 2012 r. za działalność na rzecz prawa pakistańskich dziewcząt do edukacji;
 - D. mając na uwadze, że ruch Tehrik-i-Taliban Pakistan (TTP) przyznał się do dokonania masakry i powiedział, że jednym z powodów ataku na szkołę było wysłanie jasnego sygnału zwolennikom Malali, która popiera edukację dziewcząt i dzieci, oraz „zemsta” za działania armii wymierzone przeciw bojownikom;
 - E. mając na uwadze, że ponieważ rządowa ofensywa przeciw talibom i innym grupom bojowników rozpoczęła się na obszarze FATA, jednym z najbiedniejszych regionów Pakistanu, przeszło milion osób wysiedlono do Afganistanu lub innych części Pakistanu;
 - F. mając na uwadze, że wolności wyznania i tolerancji religijnej w Pakistanie zagrażają zarówno terrorystyczne akty przemocy, jak i powszechne naruszanie prawa zakazującego bluźnierstwa; mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta cierpią podwójnie, zarówno w wyniku zmuszania do zmiany wiary, jak i rozprzestrzeniania się przemocy seksualnej;

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0208.

- G. mając na uwadze, że z raportu Globalnej Koalicji na rzecz Ochrony Edukacji przed Atakami (Global Coalition to Protect Education from Attack) wynika, że w latach 2009–2012 w Pakistanie przeprowadzono przeszło 800, a może i jeszcze więcej, ataków na szkoły; mając na uwadze, że bojownicy rekrutują też dzieci w szkołach i madrasach, z których niektóre przygotowywane są do przeprowadzania ataków samobójczych; mając na uwadze, że według tego raportu od 2009 do 2012 r. co najmniej 30 dzieci, kilkudziesięciu nauczycieli i innych pracowników oświaty, w tym minister edukacji jednej z prowincji, zginęło w atakach na szkoły i na autobusy szkolne;
- H. mając na uwadze, że Komitet Praw Dziecka ONZ zasugerował, by Pakistan tworzył system szybkiego reagowania w przypadku każdego ataku na placówkę oświatową, aby móc ją szybko naprawić i odbudować oraz zapewnić nowe pomoce naukowe, co pozwoliłoby na jak najszybszy powrót uczniów do szkół a studentów na uczelnie; mając na uwadze, że wraz z niedawną nowelizacją konstytucji prawo do bezpłatnej i obowiązkowej nauki uznano za jedno z praw podstawowych;
- I. mając na uwadze, że kilka godzin po ataku na szkołę w Peszawarze premier Nawaz Szarif zniósł moratorium na wykonywanie kary śmierci obowiązujące od sześciu lat; mając na uwadze, że kilku więźniów oczekujących na wykonanie kary śmierci za przestępstwa związane z terroryzmem zostało straconych; mając na uwadze, że według oficjeli pakistańskich w najbliższych tygodniach może zostać straconych 500 skazańców; mając na uwadze, że w Pakistanie na wykonanie wyroku śmierci oczekuje około 8 tysięcy osób.
- J. mając na uwadze, że w dniu 6 stycznia 2015 r. – w reakcji na masakrę w szkole – parlament Pakistanu uchwalił zmianę konstytucji, która nadaje sądom wojskowym przez dwa najbliższe lata prawo do sądenia podejrzanych bojowników islamskich, przez co czas od aresztowania oskarżonego do egzekucji może wynieść kilka tygodni; mając na uwadze, że jako strona Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych Pakistan jest zobowiązany do przestrzegania i podejmowania środków zapewniających rzetelne procesy w sprawach ogólnych i nie ma prawa powierzać sądom wojskowym rozpatrywania spraw cywilów, kiedy funkcjonują zwykłe sądy;
- K. mając na uwadze, że Pakistan ratyfikował niedawno siedem z dziewięciu najważniejszych międzynarodowych umów dotyczących praw człowieka – w tym Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, które zawierają liczne postanowienia dotyczące wymiaru sprawiedliwości, prawa do rzetelnego procesu sądowego, równości wobec prawa i niedyskryminacji;
- L. mając na uwadze, że zalecenia Specjalnej Sprawozdawczynie ONZ ds. Niezawisłości Sędziów i Prawników zawarte w raporcie z dnia 4 kwietnia 2013 r. dotyczą m.in. reformy wymiaru sprawiedliwości z myślą o zapewnieniu jego skuteczności i przestrzeganiu praw podstawowych; mając na uwadze, że organizacje zajmujące się prawami człowieka regularnie informują o przypadkach korupcji w wymiarze sprawiedliwości;
- M. mając na uwadze, że UE i Pakistan pogłębiły i rozszerzyły wzajemne stosunki, czego przykładem jest pięcioletni plan zaangażowania, którego realizację rozpoczęto w lutym 2012 r., oraz pierwszy dialog strategiczny UE-Pakistan z marca 2014 r.; mając na uwadze, że przyjęty przez UE i Pakistan pięcioletni plan zaangażowania ma na celu zbudowanie strategicznej relacji i utworzenie partnerstwa na rzecz pokoju i rozwoju, opartego na wspólnych wartościach i zasadach;

- N. mając na uwadze, że stabilność Pakistanu ma kluczowe znaczenie dla pokoju w Azji Południowej i poza nią; mając na uwadze, że Pakistan odgrywa istotną rolę we wspieraniu stabilności w regionie i można od niego oczekiwać, aby służył przykładem w umacnianiu praworządności i praw człowieka;
1. stanowczo potępia brutalną masakrę uczniów, jakiej dopuścił się będący odłamem pakistańskich talibów ruch Tehrik-i-Taliban (TTP), jako akt okrucieństwa i tchórzostwa, a także składa kondolencje rodzinom ofiar ataku na szkołę w Peszawarze i przekazuje wyrazy wsparcia dla narodu i władz Pakistanu;
 2. jest zdecydowanie zdeterminowany, by zwalczyć zagrożenia, jakie niesie ze sobą terroryzm i ekstremizm religijny, oraz gotowy, by dalej wspierać rząd Pakistanu w realizacji tego celu;
 3. oczekuje od pakistańskiego rządu niezwłocznego podjęcia skutecznych działań zgodnie z uznanymi międzynarodowymi standardami praworządności, zajęcia się kwestią zagrożeń dla bezpieczeństwa, jakie stanowią wszystkie bez wyjątku grupy bojowników działające w Pakistanie i w sąsiednim regionie; podkreśla, że władze nie mogą popierać żadnej formy terroryzmu ani ekstremizmu;
 4. apeluje do rządu Pakistanu o zapewnienie bezpieczeństwa szkół i o dopilnowanie, by dzieci, niezależnie od płci, nigdy nie były zastraszane z powodu uczęszczania do szkoły; uważa, że rząd powinien wykazać znacznie większą determinację i podejmować więcej działań mających na celu aresztowanie i sądenie bojowników TTP oraz innych osób, które dokonują ataków na szkoły, gdyż w przeciwnym razie ucierpi wiarygodność rządu;
 5. przypomina o swoim niezmiennym sprzeciwie wobec kary śmierci niezależnie od okoliczności; ubolewa nad decyzją premiera Pakistanu Nawaza Szarifa o uchyleniu nieoficjalnego czteroletniego moratorium na wykonywanie kary śmierci i wzywa do jego natychmiastowego przywrócenia;
 6. apeluje do pakistańskiego rządu o to, by ustawy antyterrorystyczne ograniczył do przypadków aktów terroru, a nie wykorzystywał je do sądenia osób w zwykłych sprawach karnych; głęboko ubolewa nad uciekaniem się do szybkich procesów przed sądami wojskowymi, które nie spełniają minimalnych międzynarodowych standardów praworządności, i podkreśla, że dalsze przyznawanie Pakistanowi preferencji GSP+ jest powiązane z osiągnięciem pewnych podstawowych standardów zapisanych w konwencjach ONZ i MOP;
 7. z zadowoleniem przyjmuje wolę stworzenia krajowego planu walki z terroryzmem przez partie polityczne Pakistanu; podkreśla, że w walce z terroryzmem i ekstremizmem religijnym kluczowe znaczenie ma praca nad głównymi przyczynami, m.in. poprzez eliminowanie ubóstwa, zapewnienie tolerancji religijnej i wolności wyznania, wzmocnienie praworządności i zagwarantowanie dziewczynkom i chłopcom prawa do edukacji i bezpiecznego dostępu do nauki; wzywa do opracowania długofalowej strategii zapobiegania radykalizacji młodych ludzi w Pakistanie i do uporania się z „głębokim kryzysem edukacji”, który panuje w Pakistanie według UNESCO, w szczególności poprzez zwiększenie inwestycji w system oświaty finansowany ze środków publicznych i dopilnowanie, by szkoły religijne dysponowały materiałami niezbędnymi im do realizacji wyważonego programu nauczania dla wszystkich uczniów;

8. wzywa pakistański rząd do przestrzegania ratyfikowanych niedawno umów międzynarodowych dotyczących praw człowieka, w tym Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych i Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, które zobowiązują władze do zapewniania rzetelnych procesów w sprawach ogólnych i zabraniają im powierzania sądom wojskowym rozpatrywania spraw cywilów, kiedy funkcjonują zwykłe sądy;
9. apeluje do społeczności międzynarodowej o odnowienie zobowiązania do zwalczania finansowania i sponsorowania sieci terrorystycznych;
10. wzywa Komisję Europejską, wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Federikę Mogherini, Europejską Służbę Działań Zewnętrznych i Radę do pełnego zaangażowania na rzecz uporania się z zagrożeniami, jakie stanowi terrorizm, oraz do kontynuowania wspierania rządu i narodu pakistańskiego w dalszych wysiłkach, by zwalczyć terrorizm;
11. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, Radzie Praw Człowieka ONZ oraz rządowi i parlamentowi Pakistanu.